

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 31. august 2010
Sagsnr.: 6024
Dok.nr.: 130670

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 17. juni 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 453 (Alm. del), som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål 453:

”Ministeren bedes oplyse, om det er korrekt, at den medarbejder fra svineproducenternes interesseorganisation, som udarbejdede den analyse om flere tæsk til svin i forbindelse med transport til slagteri, som Fødevarestyrelsen har gjort til sin egen, havde adgang til styrelsens fortrolige oplysninger om, hvem der er politianmeldt for volden - og med hvilken hjemmel denne adgang er givet.”

Svar:

På samrådet den 13. januar 2010 blev justitsministeren og fødevareministeren bl.a. bedt om at give en vurdering af, om Danish Crowns afregningssystem havde påvirket stigningen i antallet af forhold om slag mod grise (spørgsmål Ø). På den baggrund besluttede Fødevarestyrelsen forud for samrådet at prøve at afdække, om der kunne være en sammenhæng mellem antallet af slagmærker og indførelsen af et nyt afregningssystem på slagterierne.

Fødevarestyrelsen lå selv inde med oplysninger om, hvilke besætninger der var politianmeldt for overtrædelse af dyreværnslovgivningen. Det store og komplekse talmateriale, der kunne belyse tidsforbruget ved læsning af svin i forbindelse med transport til slagteri, havde styrelsen ikke adgang til, og kun Videncenter for Svineproduktion under Landbrug og Fødevarer besad dette talmateriale.

På den baggrund gik Fødevarestyrelsen i dialog med Videncenteret med henblik på at afdække eventuelle muligheder for at gennemføre en statistisk analyse til belysning af en eventuel sammenhæng mellem det nye afregningssystem og politianmeldelserne. Da tal fra både styrelsen og fra Videncenteret således skulle indgå i den statistiske analyse, blev det klart, at analysen kun kunne udføres i et samarbejde mellem styrelsen og Videncenteret.

Videncenteret stillede en anerkendt forsker til rådighed for samarbejdet med Fødevarestyrelsen til at gennemføre den statistiske analyse.

Til brug ved undersøgelsen udarbejdede Fødevarestyrelsen på baggrund af politianmeldelserne en oversigt over de anmeldte besætninger angivet med CHR-nummer og gerningstidspunkt. Videncenteret samlede på sin side et meget stort talmateriale omhandlende læssetider til brug for undersøgelsen.

Den pågældende forsker, der skulle samarbejde med styrelsen, blev af styrelsen forud for undersøgelsens iværksættelse nøje instrueret om oversigtens fortrolige karakter samt at oplysningerne ikke måtte medtages eller videregives til tredjemand under eller efter forskerens arbejde for Fødevarestyrelsen. Forskeren udførte af samme grund sin del af samarbejdet fysisk i Fødevarestyrelsen.

Adgangen til behandling af personoplysninger (i dette tilfælde oversigten over politianmeldelser) er nærmere reguleret i persondatalovens kapitel 4.

Efter persondatalovens § 8, stk. 1, må der ikke for den offentlige forvaltning behandles oplysninger om strafbare forhold, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver. Oplysninger som nævnt i persondatalovens § 8 må endvidere efter lovens § 10, stk. 1, behandles, hvis dette alene sker med henblik på at udføre statistiske eller videnskabelige undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning, og hvis behandlingen er nødvendig for udførelsen af undersøgelserne.

Eftersom taloplysninger med politianmeldelser var nødvendige for at gennemføre den statistiske undersøgelse af en mulig årsag til overtrædelser af dyreværnsloven, har Fødevarestyrelsen lagt til grund, at ovennævnte betingelser i persondataloven § 10, stk. 1, var opfyldt.

Der kan imidlertid rejses tvivl om, hvorvidt alle procedurer er blevet overholdt i forbindelse med samarbejdet med Videncenteret om undersøgelsen. Uanset, at Fødevarestyrelsen ikke opfattede Videncenterets forsker som tredjemand, da han udførte opgaver i det for undersøgelsen nødvendige samarbejde, burde der formentlig have været indhentet tilladelse til samarbejdet fra Datatilsynet, jf. persondatalovens § 10, stk. 3, hvorefter oplysninger, der er omfattet af § 10, stk. 1, kun må videregives til tredjemand efter forudgående tilladelse fra Datatilsynet, der kan stille nærmere vilkår for videregivelsen.

For at være sikker på, at alle procedurer i fremtiden vil være overholdt, har jeg bedt Fødevarestyrelsen om, at Datatilsynets tilladelse fremover altid indhentes i sådanne sager.

Henrik Høegh

/Katrine Lindegaard